

1899-2011

ALMANACH k 125. výročí základní školy v Královském Poříčí

**ZÁKLADNÍ
ŠKOLA**

Milá školo, kolik že ti je? 125, to vůbec nejsi stará. Vzpomínkami ano, ale krásou ne. Jsi moc hodná, někdy také přísná, ale to my žáci potřebujeme. Zanedlouho budu odcházet a už teď vím, že mi budeš chybět. Avšak nejenom ty, ale také ta krásná popletená slova mých mladších spolužáků. Jako například sdělení, že maminka má nový účes avokádo, samozřejmě myšleno mikádo, nebo oči barva modrá, místo barva očí modrá. Budou mi chybět paní učitelky, spolužáci nebo také pan vychovatel, vždycky jsme se ho lekli. Chodí totiž jako duch – že by si hrál na stopaře?!

Kolik bylo usmrkaných nosů, než se přiběhlo ke kapesníčkům, kolik nastrádaných pětetek, poznámek, ale vždy to nakonec dobře dopadlo.

Všechn čas strávený v této škole byl na jedničku, skvělý a užitečný. Kdybych nemusela, tak nikdy neodejdu. Napadá mě, že kdybych do této školy nevstoupila, ne zjistila bych, jak je skvělá. Děkuji ti, školičko 125letá, za to, jak jsi mě připravila na můj vlastní život, mám tě moc ráda.

Adéla Hasíková, ještě žákyně této školy.

Vážení přátelé, kolegové, milí absolventi i žáci,

právě držíte v rukou almanach, který si neklade za cíl mapovat historii školy, ale má ukázat, jaká je naše škola po sto dvaceti pěti letech své existence, a připomenout, že její dobré jméno a úspěchy vytvářelo vedle výsledků žáků úsilí pedagogických pracovníků a dalších zaměstnanců školy. Za dobu své existence se naše škola spojila s osudy mnoha lidí. Za katedrami školy stály desítky učitelů, někteří se školou jen mihli, jiní zde pracovali po celou dobu své učitelské kariéry. Školními lavicemi prošly stovky, možná i tisíce žáků.

Tak, jak to už v životě chodí, někteří z nich se v životě uplatnili lépe, jiní hůře. Se zájmem sledujeme osudy a úspěchy všech. V rámci oslav 125. výročí jsme pro vás připravili bohatý program. I vy si jistě na oslavách rádi vzpomínáte na milé chvíle strávené v naší škole, na veselé či smutné příhody prožité se spolužáky a svými učiteli. I proto jsme připravili nostalgickou výstavu starých školních pomůcek a věřím, že zajímavou projekci dobových fotografií.

Oslava takového významného výročí je i příležitostí k malému zamyšlení, ohlédnutí se i stanovení nových cílů. Každá škola žije svým vlastním životem, ke kterému patří výlety, exkurze, výstavy, divadla, koncerty, soutěže, olympiády, besídky a vystoupení pro veřejnost. Mimo tyto důležité aktivity je však hlavním úkolem školy vzdělávat a vychovávat. Učíme žáky samostatně myslet, svobodně se rozhodovat, řešit problémy, spolupracovat a komunikovat se spolužáky a dospělými.

Významná je pro nás spolupráce se statkem Bernard a zapojení do projektů Evropské unie. Věříme, že naši žáci opouštějí lavice školy připraveni na studium i do dalšího života.

Snad není troufalé říci, že se práce školy převážně daří. Svědčí o tom oficiální hodnocení školy i slova absolventů, kteří se do ní rádi vrací. Potvrzují tak, že všechna ta mnohdy nelehká práce pedagogů má smysl.

Mgr. Šárka Morávková
ředitelka školy

Slovo starosty k výročí školy v Královském Poříčí

Naše budova základní školy oslaví v letošním roce 125. výročí svého trvání. Jedná se zřejmě o jednu z nejstarších školních budov široko daleko, která slouží svému účelu dodnes. Naši předci ji postavili dobře, protože nebylo nutno provádět její zásadní rekonstrukce. Po jejím současném dovybavení nábytkem, pomůckami, počítači snese srovnání s kteroukoliv novodobou školou. Proč však píšete o budově a ne výročí školy? V nedávné minulosti byla přeložena a vydána péčí Mikroregionu Sokolov-východ německá vlastivěda z roku 1896. Napsali ji učitelé z bývalého politického okresu Sokolov a o školství v Královském Poříčí se tam mimo jiné píše. „Také škola v Královském Poříčí má dlouhou tradici. Původně sídlila v čísle popisném 29 vedle starého hřbitova, po zrušení farářství se přestěhovala na faru, kde zůstala do roku 1886. V tomto roce obec postavila novou školu a z bývalé fary se stal obecní dům (stál na návsi vedle hlavního vchodu na bývalý hřbitov u kostela a v devadesátých letech byl jako ruina obcí zbourán. Škola byla hojně navštěvována již v dřívějších dobách, jak o tom svědčí schopnost čtení a psaní všech starších občanů, kteří se v Královském Poříčí narodili. Do roku 1889 byla škola jednotřídní, do roku 1894 dvoutřídní a od toho roku má třídy tři.“

A protože počet obyvatel a tím i dětí trvale vzrůstal, přistavěla obec nejprve jedno patro a později i patro druhé. Škola byla pětistupňová. V této podobě slouží svému účelu do dnešních dnů.

Obec v novodobé historii vždy o svou školu dbala. Učila zde celá řada vynikajících kantorů. I děti měly svoji školu rády. Bývalo tradicí, že po svém odchodu ze školy v Poříčí do Sokolova se vracely, aby se pochlubily se svým vysvědčením ze sokolovské školy. Proto obec neváhala nikdy s financemi na vybavení školy. Měli jsme jednu z prvních počítačových tříd, kde každé dítě mělo svůj počítač.

Často jsem odpovídal na dotazy rodičů, zda ve spojených třídách jsou děti schopny se naučit stejně, jako ve třídách samostatných. Moje odpověď vždy byla ano. Do této školy chodil i můj syn. A dodával jsem: Pokud jim chcete prodloužit dětství, nechte je ve škole v Královském Poříčí. Pokud ne, pošlete je do některé z velkých škol v Sokolově.

Nezbývá než naší škole popřát do dalších let hodně dětí, ty nejlepší učitele a jejím žákům co nejlepší vzpomínky na svoji první školu.

V Královském Poříčí duben 2011
Ing. Ivan Stefan, starosta

SPORTUJEME

SPORTUJEME

Moje vzpomínky

Když se zamyslím nad svojí učitelskou dráhou v Základní škole v Královském Poříčí, vybaví se mi poslední srpnové dny roku 1969. Poprvé jsem vstupovala do značně omšelé budovy školy, kde se právě pokládaly parkety už v poslední třídě. V každé třídě stála kamna na uhlí a později jsem zjistila, že také oheň v nich spadá pod dozor učitelů. Čtyřlenný učitelský sbor v čele s ředitelem Václavem Stehlikem mě přijal vřelě a vstřícně. V té době měla škola 105 žáků v pěti třídách.

Ředitel školy mi přidělil pátou třídu v přízemí, kde jsem se prvního září setkala s „čerstvými pátáky“. Seznámení bylo příjemné, sympatie byly vzájemné a vydržely mnohem déle než jeden rok. Jací byli? S odstupem času je posuzuji shovívavěji. Byli zvědaví a vnímaví, tu a tam i leniví, slušní a ochotní, někdy prostořecí. Zkrátka jako jiní žáci v tomto věku a době. Nestalo se, že by k nám naši bývalí žáci nezavítali na konci školního roku s vysvědčeními z vyšších tříd. Byly to vždy sváteční chvíle umocněné radostí ze začátku prázdnin.

Škola se dočkala v roce 1971/1972 ústředního topení, nové střechy a fasády. Téhož roku jsme vyjeli poprvé na školu v přírodě v sestavě jeden ředitel, dvě učitelky a 53 žáků.

Musím přiznat, že čtrnáctidenní pobyt v abertamském hotelu byl náročný, ale s dětmi jsme se poznali docela jinak než ve škole. Na školy v přírodě jsme vyjžděli dvakrát ročně ještě dalších 30 let.

Ve druhé polovině sedmdesátých let klesal počet žáků školy. Ve školním roce 1981/1982 se snížil počet žáků na 51, proto se čtyři ročníky učily ve dvou třídách. V té době na škole učila ředitelka Marie Keilwerthová a já. Naše práce byla nesnadná a náročná na organizaci, ale také radostná. K dětem jsme měli mnohem blíže, ke starším žákům přibývali mladší, pomáhali si a všichni jsme se dobře poznali. Téměř všichni žáci navštěvovali dvě oddělení školní družiny. V roce 1988 odešla M. Keilwerthová do důchodu a na místo ředitelky nastoupila Zdena Tumpachová. Postupně se zlepšovalo vybavení školy – pomůcky, počítače, nábytek atd. Myslím si, že děti chodily do naší školy rády.

V červenci 2007 jsem předávala školu, na které jsem učila 38 let. Jsem přesvědčena, že se škola dostala do správných rukou. Každý může vidět, jak škola vzkvétá. Přejí novému učitelskému sboru stále nadšení a mnoho nových nápadů, spokojené rodiče a pilné žáky. Na své bývalé žáky s úsměvem vzpomínám, byly jich stovky. Některé potkávám, o jiných slychávám. Těší mě, že se v životě uplatnili a daří se jim. Chci věřit, že i zásluhou naší školy.

Alžběta Stefanová

Ze života školy

Naše škola

Budova základní školy se nachází v dolní části obce Královské Poříčí. Leží mimo hlavní silnici v relativně klidné zóně. Před několika málo dny dostala školní budova zbrusu nový kabát. Díky sponzorskému daru se nám podařilo obnovit nátěr stěn alespoň ze dvou hlavních stran a přispět tak k tomu, aby byla naše školíčka viditelná již z dálky. Součástí objektu je velká školní zahrada, která má široké využití pro naše žáky. Sportovní hřiště s umělým povrchem využívají pravidelně nejen v hodinách tělesné výchovy, ale také během dopravního kroužku, či při rozličných pohybových aktivitách v rámci školní družiny. K účelnému a příjemnému využití volného času napomáhají i herní prvky Tomových parků, které jsou dětmi velice oblíbené. K zahradě patří také hřiště pro pétanque a záhonky pro pěstitelské práce. V příštím školním roce bychom se chtěli zapojit do projektu Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost a v oblasti Zvyšování kvality ve vzdělávání přizpůsobit školní zahradu i venkovní výuce.

Školní družina

Činnosti ve školní družině se neomezuji jen na pobyt venku, děti také pracují v družinové třídě (vyrábějí, malují, besedují, zpívají...). V případě nepříznivého počasí mohou využít ke sportovním aktivitám prostor školní tělocvičny nebo se zdokonalovat v práci na počítači v informačním centru. To vše pod vedením jedineho mužského elementu našeho pedagogického sboru. Jeho přítomnost oceňují hlavně děti, vždyť kolik škol se může pochlubit mužem v roli vychovatele!

VÝLETY A EXKURZE

VÝLETY A EXKURZE

Naše aktivity

Kromě edukační činnosti, což je hlavní náplň práce školy, se naši žáci věnují také mimoškolním aktivitám. Důležitým motivem v projektové činnosti je pro nás environmentální výchova. V současné době jsme zapojeni v projektech Ekopolis a Evvoluce. V letošním roce jsme odstartovali spolupráci se statkem Bernard na projektu Inovace mimoškolní aktivity. Na statku mají naši žáci jedinečnou příležitost vyzkoušet si práci v řemeslných dílnách a odnést si originální výrobky.

Výlety, exkurze a besedy

Jezdíme na exkurze, pořádáme výlety za kulturou (divadlo v Karlových Varech a Plzni, koncerty karlovarského Symfonického orchestru, návštěvy knihovny, hrad Locket, návštěva hlavního města Prahy, sklárna Moser, Technická Plzeň, muzeum v Sokolově, biostatek Valeč, farma Kozodoj, karlovarská hvězdárna, knihtisk Locket). Zveme si do školy zajímavé lidi a osobnosti, pořádáme s nimi besedy (včelaři, mykologie, Červený kříž, Tonda obal na cestách).

Pravidelně také sami pořádáme kulturní vystoupení (vánoční besídka, příjezd sv. Martina, besídka ke Dni matek), ve kterých mají naši žáci možnost předvést, co všechno se během roku naučili, v čem jsou dobří. Pro děti z místní mateřinky připravujeme každoročně na podzim olympiádu v netradičních disciplínách. Nejen rodiče a příbuzní dětí, ale i široká veřejnost se může přijít podívat na průběh vyučování během dne otevřených dveří.

učitelka Lenka Janečková

Soutěže

V neposlední řadě musíme zmínit účast a úspěchy našich žáků v soutěžích jak sportovních, tak znalostních a dovednostních. To, že jsme zapojeni jako jediná málotřídní škola okresu Sokolov do Sportovní ligy škol, a že se držíme v první polovině výsledkové listiny, mluví samo za sebe. Dobrých a výborných výsledků dosahujeme v soutěžích vlastivědných, recitačních, matematicko-logických, dopravních či v soutěži zdravotních hlídek.

Kroužky

Naši žáci mají možnost navštěvovat v rámci mimoškolní činnosti tyto kroužky: dopravní, anglický jazyk, orientální tance, florbal, atletika, hudební, dramatický, hra na flétnu. Vedení kroužků zajišťují nejen učitelé, ale i dobrovolníci z řad rodičů.

učitelka Mgr. Hana Lipšová

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

VYSTOUPENÍ

S odvahou na draka

Kdysi dávno byl na světě jen jeden kontinent. Na něm si byli všichni rovni, navzájem si pomáhali a starali se o dobro druhých.

V té krásné zemi bydlela se svou maminkou v malém domečku holčička jménem Mariel. Jednoho dne došla mamince vejce, a tak poslala Mariel do města, aby je koupila. „Mariel, kup ve městě alespoň deset vajec“, řekla maminka. „A dávej na sebe pozor.“ Mariel odpověděla: „Neboj se, budu.“ Vzala košíček a vyrazila.

Cestou si prozpěvovala veselou píseň. Přemýšlela, jestli si za zbylé peníze koupí bonbónek nebo si je schová. Prošla kolem krámků květinářky paní Boubelky, kolem kadeřnictví U Šárky a Kovárny u dvou podkoviček. Konečně byla u potravin. Nabrala si deset nejkrásnějších vajec a dala paní prodavačce peníze do ruky. Poděkovala a vydala se zpět na cestu domů.

Cestou se zastavila u louky, aby natrhala mamince květiny. Tu si všimla, že slunce se pomalu sune po obloze dolů, šla raději rychleji, avšak dávala pozor na vejce. Najednou se nebe zatmělo a uhořel blesk. Mariel se vyděsila. Moc dobře věděla, že při bouři nesmí utíkat. Najednou se spustil liják. Spatřila přístřešek a schovala se pod něj. Maminka už o ní určitě má strach.

Na nebi náhle uviděla rudou skvrnu, která se stále zvětšovala. Napadlo jí, že je to pták Ohnivák z knížky, kterou jí maminka čte před spaním... Skvrna se zvětšila natolik, že mohla Mariel poznat, co to je. „Drak!“ vykřikla. Liják ustal, ale bouře ne. Mariel se rozeběhla i přes bouři.

Doma mamince vše řekla. Maminka se s ní vydala ven a nevěřila svým očím. Obrovská saň poletovala nad vesničkou a šlehala veliké plameny. Přístřešek, pod kterým se Mariel před několika okamžiky ukrývala, už hořel také. Sourozenci Podkovičkovi, Pavel a Pepa, si něco šeptali, po chvíli Pepa vyšel k saní a povídá.

„Ó, veliká saní! Jak se jmenuje?“ a drak na to, „Chudoba, jméno mé. A ne nadarmo se takto jmenuji.“ Vyfrkla hustý dým a pak pokračovala.

„Nyní jdete do svých domovů, a pokud nechcete, abych z hladu snědla vás, každý mi přinese něco k jídlu.“ Tak všichni hned běželi domů a něco přinesli. Chudoba se hladově najedla a šla pracovat. Celý kontinent roztrhala na několik kusů a sama se na jednom usadila. Tomu kontinentu dnes říkáme AFRIKA. A saň má i potomka. Jmenuje se báda a žije v INDII. Tato pohádka dosud nemá konec. Každá nadace pomáhá. Každá nadace je jeden rytíř, který se saní bojuje. I my můžeme pomoci, každá dobrá věc je pomoc, každá korunka je pomoc. Nám to neuškodí a jim to pomůže.

Absolventka ZŠ Královské Poříčí
Natálie Vacková

Slepičí otázky

Zajímá mě velice
Jestli bylo dřív vejce, nebo slepice?
Dodneška nevím,
Jestli je to tak, nebo tak,
Slípky mi odpovídají:
„Kokodák.“

Tak už se neptám
A dál o tom dumám.

Matěj Šneberk
4. třída

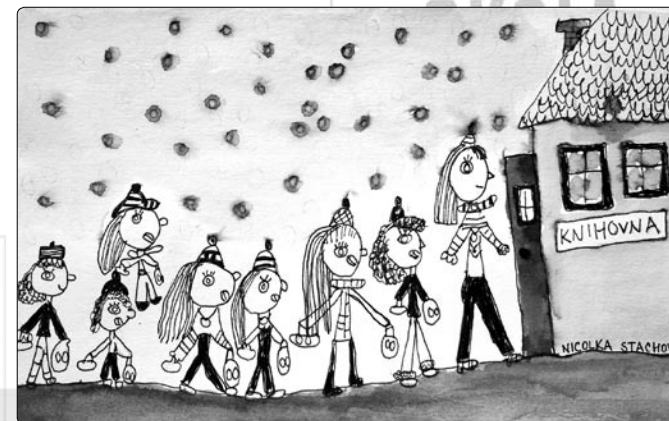
Dva zajíci

Běželi dva zajíci
po louce i silnici.
Nevěděli kudy, kam,
jestli sem, anebo tam.

Rozhodli se doprava,
to je ale námaha!
Zkusili to doleva,
tudy cesta nevedla.

Napadlo je jediné -
jít stále po rovině.

Adéla Hasíková,
5. třída

Slavíme

Teodor: Krásný dobrý den, všechny vás vítáme
na naší oslavě. Doufáme, že se budete
dobře bavit.

Tomáš: Těď, počkej chvíli, podívej, kdo to sem
jde.

Kordulka: Kluci, ahoj, co tady děláte?... Jéé, dobrý
den, vás tady ale je, a jak je to tu vyzdo-
bené... co se to děje?

Teodor: Kordulko, dneska má přece naše škola
narozeniny!

Kordulka: Happy Birthday to you ...

Tomáš: Počkej s tím chvíli, děti škoře za chvíli k
narozeninám zazpívají.

Kordulka: No a kolik let vlastně škola slaví?

Teodor: 125, to koukáš co?

Kordulka: To teda koukám ... na to, kolik jí je let, vypadá skvěle, dokonce dostala nový kabát.

Tomáš: Viš co, Kordulko, běž si teď školu pořádně prohlédnout, my zatím budeme pokračovat ve vystoupení. Máte se na co těšit!

Teodor: Tak vážení a milí hosté, před námi je opravdu poslední vystoupení. Jak už bývá tradicí, dnešní krásné odpoledne zakončí dívky v rytmu Orientu.

Tomáš: Je mi to moc líto, ale budeme se s vámi muset rozloučit. Věříme, že dnešní vystoupení bylo úspěšné a vy věřte nám, že nácvik všech bodů programu nás stál nejednu kapku potu a nemálo času.

Teodor: Přejeme vám příjemně strávený zbytek dne a slavte s námi!

Kordulka: Kluci, počkejte, já se chci také rozloučit! A ještě vám musím říct, že jsem si prohlédla celou školu a tedy, klobouk dolů, viděla jsem plno zajímavostí. No nic, já zase běžím, jsem ráda, že jsem vás viděla a zase někdy nashledanou...

Tomáš: Ahoj Kordulko, nashledanou vážení hosté.

**Přehled pedagogických pracovníků a provozních zaměstnanců
školní rok 2010/2011**

Mgr. Šárka Morávková

Mgr. Hana Lipšová

Lenka Janečková

Jindřich Polák

Jiřina Bláhová

Anna Krejčíková

Jana Svobodová

ředitelka školy

učitelka 1.stupeň

učitelka 1.stupeň

vychovatel/školník

kuchařka

uklízečka

účetní ŠJ

